

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

385.85

Hely

Idő

"1911"

Személy

Szerző

Cím Eleven akadályok.

Forrás:

Pesti napló

Bp.

1911 1/20

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Eleven akadályok.

A villamos vasuti bajokat a gyógyulás útjára tereltük. A javulás még nem észlelhető, de az a körülmény, hogy az összes illetékes fórumok beavatkozását kiverkedtük, elkerülhetetlennek jelzi az állapotok jobbrafordulását. A közlekedési mizéria közérdekű kérdés lett. Átment a köztudatba, hogy a mai állapotok csapást jelentenek Budapest fejlődésére. Mihelyt pedig valamely közérdekű ügy nemcsak a kedélyeket hozza forrongásba, de nyugtalanítani is kezd azok lelkiösmeretét, akik Budapest fejlődéséért felelősek, a kérdés többé nem szorítható le a napi-rendről s előbb-utóbb megoldáshoz jut valamely formában. A reményeink nem nagyon vérmesek. Tudjuk a javulás folyamata lassu lesz, de tudjuk azt is, hogy a mai állapotokat többé fenn nem tarthatják.

Most, amikor ehhez a fordulóponthoz értünk, időszzerű a közlekedési mizériáknak egy másik faktorával, a közönséggel foglalkozni. A közlekedés meg fog javulni. De meg kell javulni a közönségnek is. Az utvonalak kijavitása, új kocsik beszerzése, áramfejlesztő telepek építése időt igényel. Ezeket a reformokat lehetetlen máról-holnapra életbeléptetni, még ha sürgős utasítások siettetik is a munkák keresztülvitelét. De a közönség megváltozása nincs ily hosszú határidőhöz kötve. Az megjavulhat máról-holnapra s viselkedésével sokat lendíthet a forgalom javulásán. Mert ha a főváros közönségét is azzal az objektivitással nézzük, amelylyel a főváros közlekedési viszonyait bíraltuk, ugy azt kell mondanunk, hogy a közönségünk épp oly hibás és tökéletlen, mint a villamos közlekedésünk. Aki jó közlekedést akar Budapesten, az éppen a közönség érdekében tartozik a közönségnek ezzel a vallomással. Buda-

pest közönsége még egy jó villamos vasutnak is súlyos forgalmi akadályokat okozna. Hát még egy rossznak! Igaz, hogy a budapesti ember idegességét, modorának nyersségét a közlekedési viszonyok erősen befolyásolták. De az is igaz, hogy a közlekedési bajokat nem egyszer kell a közönség kontójára írni.

A pesti emberek nagy hányada titkári kötelességeket ró a kalauzra, akitől jegyét megváltja. Elvárja, sőt megköveteli tőle, hogy tartsa emlékezetében az utcát, ahol le kell szállnia. Ő ezalatt szomszédjával beszélget, vagy újságot olvas. Talán mondanunk sem kell, hogy a kalauz megfeleltetkezik a figyelmeztetésről s az utas a megállóhely elhagyása után veszi észre, hogy elmulasztotta a leszállást. Első dolga, hogy rákiált a kalauzra. Kölcsonös gorombáskodás után a kalauz jelt ad és a kocsi soron kívül megáll. A sértésekért elégtétel jár s a kalauz keresi a legközelebb álló rendőrt. Következik a tényvállás előadása a legkülönfélébb variációkban. Jelenkeznek a fül- és szemtanuk s ezalatt a kocsi mögött hosszú sorban gyülekeznek a megrekedt kocsik. Ilyesmi számtalanszor megismétlődik napjában, tehát számtalanszor szidjuk is a villamost, holott nem az, hanem a közönség a hibás. Igen, a közönség, amely egészen rábizza magát a kalauzra, ahelyett, hogy csak magára és a saját önállóságára támaszkodnék.

Ami pedig ma történt egy fővárosi ügyvéddel és családjával, szintén csak amellett bizonyít, hogy mennyi kárt tett egymásban közönség és villamos. A közönség idegeit megrontotta a kalauz, a kalauzét a közönség. A kalauz elsikkasztja a megállót, vagy idő előtt indíttatja el a kocsit. Ez komizság. De

ösmerve ezt a rendszert, óvatosságot erőszakolhatnánk magunkra. Ez az erőszakosság önmagunkkal szemben sokkal okosabb, mint az a másik, amely a kalauzt akarja emberségre tanítani. Persze, hogy nehéz az igazunkról lemondani s keserves dolog a tovarobogó kocsit nézni, amikor fél óráig váraoztunk egy kocsira. De hát érdemes az igazunkért a sinek közt elpusztulni vagy nyomorékká zuzódni. Az ember meghal, ha arról van szó, hogy nagy, felforgató igazságokat juttasson diadalra. De meghalni azért, hogy egy kalauzzal szemben kimutassam az igazságot, nyomorékká zuzódni azért, hogy a kalauznak szemébe vágjam a gázságát, igazán tragikomikus.

Meg kell változnunk, hogy a villamos vasut idővel azzá legyen, amivé lennie kell. Nagyvárosi közönségnek mi csak ugy kezdetlegesek vagyunk, mint ahogyan kezdetleges az a villamos, melyet harminc év előtt építettek. Az utas ma nemcsak utas, de forgalmi akadály is. De hogyan birkózzék meg ennyi akadálylyal az a villamos, amely saját magával se tud megbirkózni.